

(สำเนา)

เลขรับ ๑๒๓/๒๕๕๑ วันที่ ๑๗ พ.ย. ๒๕๕๑

สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนราษฎร์

สภาพัฒนราษฎร์

ถนนอู่ทองใน ดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาพัฒนราษฎร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ

๒. บันทึกหลักการและเหตุผล

๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาพัฒนราษฎร์พิจารณาและหากสภาพัฒนราษฎร์ลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอยุทธิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พิษณุ หัตถสงเคราะห์ ผู้เสนอ

(นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์)

สมาคมสภาพัฒนราษฎร์ พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) สมเกียรติ ศรลัมพ์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) เสรี สาระนันท์ ผู้เสนอ

(นายสมเกียรติ ศรลัมพ์)

(นายเสรี สาระนันท์)

สมาคมสภาพัฒนราษฎร์ พรรคเพื่อแผ่นดิน

สมาคมสภาพัฒนราษฎร์ พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) นันทนา ทิมสุวรรณ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) เกษม อุปราช ผู้เสนอ

(นางนันทนา ทิมสุวรรณ)

(นายเกษม อุปราช)

สมาคมสภาพัฒนราษฎร์ พรรคพลังประชาชน

สมาคมสภาพัฒนราษฎร์ พรรคพลังประชาชน

ສໍາເນົາຖຸກຕ້ອງ

50- nr

(นางสาวรุ่งนภา ขันธิโชค)

ធ្វើការក្នុងរាជរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ

สำนักการประชุม

នាមពេ ពិមព័
លាន ពាណិជ្ជកម្ម

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป่าสางวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าสางวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นดังนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์” “ที่สาธารณะ” “วัด” “ชุมชน” “สถานที่ราชการ” “สถานศึกษา” “โบราณสถาน” “คณะกรรมการ” “คณะกรรมการส่วนจังหวัด” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ทำไม้” กับบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) เพิ่มหมวด ๑/๑ การเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสางวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓/๑ ถึงมาตรา ๑๓/๑๐)

(๓) เพิ่มบทกำหนดโทษในกรณีผู้ใดไม่นำให้ข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการส่วนจังหวัดเรียกหรือสั่ง ตามมาตรา ๑๓/๖ (๑) หรือผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่คณะกรรมการส่วนจังหวัดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๑๓/๖ (๒) (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕/๑)

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการประกาศเขตป่าสางวนแห่งชาติทับที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ ซึ่งได้มีการครอบครองหรือทำประโยชน์มาก่อนที่มีประกาศเป็นเขตป่าสางวนแห่งชาติ ดังนั้นเพื่อความเป็นธรรมและเพื่อมิให้เกิดการโต้แย้งสิทธิระหว่างบุคคลหรือเอกชน และรัฐ สมควรเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสางวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์” “ที่สาธารณณะ” “วัด” “ชุมชน” “สถานที่ราชการ” “สถานศึกษา” “โบราณสถาน” “คณะกรรมการ” “คณะกรรมการส่วนจังหวัด” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ทำไม้” กับบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“ที่วัดและที่ธารณีสงฆ์” หมายความว่า ที่ดินซึ่งเป็นสมบัติของวัด และให้หมายความรวมถึงที่วัดร้างด้วย

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า ถนนหนทาง และรวมถึงทางน้ำด้วย

“วัด” หมายความว่า สถานที่ทางศาสนา รวมถึงโบสถ์ วิหาร และที่อยู่ของสงฆ์หรือนักบวช

“ชุมชน” หมายความว่า บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ชุมชนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม รวมถึงที่อยู่อาศัย ที่ประกอบอาชีพ ตลาด

“สถานที่ราชการ” หมายความว่า สำนักงานหรืออาคารทำการรวมถึงอาคารประกอบอื่นที่ใช้ประโยชน์ต่อเนื่องและบ้านพักของข้าราชการ

“สถานศึกษา” หมายความว่า หน่วยงานตามกฎหมายที่มีหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา

“โบราณสถาน” หมายความว่า อสังหาริมทรัพย์ ซึ่งโดยอายุหรือโดยลักษณะแห่งการก่อสร้างหรือโดยหลักฐานเกี่ยวกับประวัติของอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นประโยชน์ทางศิลปะประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธารณีสงฆ์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

“คณะกรรมการส่วนจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธารณีสงฆ์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ ส่วนจังหวัด

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๑ การเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธารณีสงฆ์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ มาตรา ๑๓/๑ ถึงมาตรา ๑๓/๑๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“หมวด ๑/๑

การเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธารณีสงฆ์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

มาตรา ๑๓/๑ ให้มีคณะกรรมการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธารณีสงฆ์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ ประกอบด้วย

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน อธิบดีกรมศิลปากร และผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมป่าไม้ เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๓/๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัด และที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

(๒) ออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

(๓) ให้ความเห็นหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีเกี่ยวกับการเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

(๔) ดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยคดีของตามมาตรา ๑๓/๔

(๕) เสนอมติต่อรัฐมนตรีให้เพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

มาตรา ๑๓/๓ ให้มีคณะกรรมการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะส่วนจังหวัดในจังหวัดที่มีการประกาศกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัดเป็นรองประธานกรรมการ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด และผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด เป็นกรรมการ และป่าไม้จังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีที่เป็นการพิจารณาเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้นายอำเภอห้องท้องที่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนสองคน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นกรรมการร่วมด้วย และป่าไม้อำเภอเป็นกรรมการร่วมและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ១៣/៤ คณะกรรมการส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(១) สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติตาม
คำร้องตามมาตรา ១៣/៣

(២) พิจารณา และวินิจฉัยเกี่ยวกับคำขอเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศ
ทับที่วัสดและที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

(៣) เสนอความเห็นแก่คณะกรรมการในการเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศ
ทับที่วัสดและที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

(៤) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

**มาตรา ១៣/៥ ให้นำมาตรา ១១ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการและคณะกรรมการส่วน
จังหวัดโดยอนุโลม**

มาตรา ១៣/៦ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(១) ให้คณะกรรมการและคณะกรรมการส่วนจังหวัดมีอำนาจเรียกเป็นหนังสือให้
บุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบายความเห็น คำแนะนำทางวิชาการ หรือให้ส่งเอกสารหรือข้อมูล
เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และการเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวน
แห่งชาติ

(២) ให้คณะกรรมการส่วนจังหวัดและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบการ
ใช้ประโยชน์ในที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกโดยให้
ผู้ครอบครองที่ดินหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

**มาตรา ១៣/៧ บุคคลใดหรือผู้แทนของวัด ผู้แทนชุมชน ผู้แทนสถานที่ราชการ
ผู้แทนสถานศึกษา และผู้แทนหรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองราษฎรที่อ้างว่ามีสิทธิหรือได้ใช้ประโยชน์
ในที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยยื่นก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินี้ใช้บังคับ
ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิจอำเภอท้องที่**

คำร้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำ
กิจอำเภอท้องที่ส่งต่อไปยังคณะกรรมการส่วนจังหวัดโดยไม่ชักช้า

**มาตรา ១៣/៨ เมื่อคณะกรรมการส่วนจังหวัดได้รับคำร้องตามมาตรา ១៣/៧ แล้ว
ให้พิจารณาสอบสวนตามคำร้องนั้นให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน และเสนอความเห็นต่อ
คณะกรรมการ**

มาตรา ๑๗/๕ เมื่อคณะกรรมการได้รับความเห็นจากคณะกรรมการส่วนจังหวัดแล้ว ให้พิจารณาและมีมติให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน หากคณะกรรมการเห็นว่าผู้ร้องมีสิทธิหรือได้ใช้ประโยชน์ในที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยยุ่งก่อนวันที่กฎหมายกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้น ใช้บังคับ และมีเหตุสมควรเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาตินั้น ให้คณะกรรมการมีมติเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน และให้เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อออกเป็นกฎหมาย และเฉพาะกรณีที่มีการเพิกถอนบางส่วนให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เพิกถอนนั้นแนบท้ายกฎหมายระหว่างด้วย

หากคณะกรรมการมีมติไม่ให้เพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติตามคำร้องไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้ร้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการ และให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๗/๑๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะกรรมการส่วนจังหวัดเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

“มาตรา ๒๕/๑ ผู้ใดไม่นำให้ข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการส่วนจังหวัดเรียกหรือสั่งตามมาตรา ๑๗/๖ (๑) หรือผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่คณะกรรมการส่วนจังหวัดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗/๖ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากได้มีการประกาศเขตป่าสงวนแห่งชาติทับที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ ชุมชนสถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณูปโภคซึ่งได้มีการครอบครองหรือทำประโยชน์มาก่อนที่มีการประกาศเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ ดังนั้นเพื่อความเป็นธรรมและเพื่อมิให้เกิดการโต้แย้งสิทธิระหว่างบุคคลหรือเอกชน และรักษาสมควรเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ ชุมชนสถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณูปโภค จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการเพิ่มเติมบทบัญญัติใน ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์” “ที่สาธารณณะ” “วัด” “ชุมชน” “สถานที่ราชการ” “สถานศึกษา” “โบราณสถาน” “คณะกรรมการ” “คณะกรรมการส่วนจังหวัด” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ทำไม้” กับบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” (ร่างมาตรฐาน ๓) เป็นดังนี้ “ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์” หมายความว่า ที่ดินซึ่งเป็นสมบัติของวัด และให้หมายความรวมถึงที่วัดร้างด้วย

“ที่สำคัญ” หมายความว่า ถนนหนทาง และรวมถึงทางน้ำด้วย
“วัด” หมายความว่า สถานที่ทางศาสนา รวมถึงโบสถ์ วิหาร และที่อยู่ของสงฆ์หรือ
นักบุญ

“ชุมชน” หมายความว่า บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ชุมชนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นคึ้งเดิม รวมถึงที่อยู่อาศัย ที่ประกอบอาชีพ ตลาด

“สถานที่ราชการ” หมายความว่า สำนักงานหรืออาคารทำการรวมถึงอาคารประกอบอื่นที่ใช้ประโยชน์ต่อเนื่องและบ้านพักของข้าราชการ

“สถานศึกษา” หมายความว่า หน่วยงานตามกฎหมายที่มีหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา

“โบราณสถาน” หมายความว่า อสังหาริมทรัพย์ ซึ่งโดยอายุหรือโดยลักษณะแห่งการก่อสร้างหรือโดยหลักฐานเกี่ยวกับประวัติของอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นประโยชน์ทางศิลปะประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

“คณะกรรมการส่วนจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะส่วนจังหวัด

ส่วนที่ ๒ เพิ่มหมวด ๑/๑ การเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ (ร่างมาตรฐาน ๑๓/๑ ถึงมาตรฐาน ๑๓/๑๐) เป็นดังนี้

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน อธิบดีกรมศิลปากร และผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมป่าไม้ เป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรฐาน ๑๓/๑)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

(๒) ออกพระเบี้ยบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงม์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

(๓) ให้ความเห็นหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีเกี่ยวกับการเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงม์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

(๔) ดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยค้ำร้องตามมาตรา ๑๓/๔

(๕) เสนอมติต่อรัฐมนตรีให้เพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงม์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ (ร่างมาตรา ๑๓/๕)

(๖) กำหนดให้มีคณะกรรมการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงม์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะส่วนจังหวัดในจังหวัดที่มีการประกาศกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัดเป็นรองประธานกรรมการ เจ้าหน้าที่ดินจังหวัด ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานพะเพښหราษฎร์ สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด และผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด เป็นกรรมการและป้าไม้จังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๑๓/๓ วรรคหนึ่ง) ในกรณีที่เป็นการพิจารณาเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้นายอำเภอห้องที่ ก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนสองคน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นกรรมการร่วมด้วย และป้าไม้อำเภอ เป็นกรรมการร่วมและผู้ช่วยเลขานุการ (ร่างมาตรา ๑๓/๓ วรรคสอง)

(๗) กำหนดให้คณะกรรมการส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามค้ำร้องตามมาตรา ๑๓/๓

(๒) พิจารณา และวินิจฉัยเกี่ยวกับคำขอเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงม์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

๓) เสนอความเห็นแก่คณะกรรมการในการเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่ประกาศทับที่วัดและที่ธรณีสงส์ ชุมชน สถานที่ราชการ สถานศึกษา โบราณสถาน และที่สาธารณะ

(๔) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการอนุมาย (ร่างมาตรา ๑๓/๔)

(๕) กำหนดให้นำบทัญญัติในเรื่องการประชุมคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติตามๆ ๑๑ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการและคณะกรรมการส่วนจังหวัดโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๓/๕)

(๖) กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

๑) ให้คณะกรรมการและคณะกรรมการส่วนจังหวัดมีอำนาจเรียกเป็นหนังสือให้บุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบายความเห็น คำแนะนำทางวิชาการ หรือให้ส่งเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และการเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติ

๒) ให้คณะกรรมการส่วนจังหวัดและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบ การใช้ประโยชน์ในที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก โดยให้ผู้ครอบครองที่ดินหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร (ร่างมาตรา ๑๓/๖)

(๗) กำหนดให้บุคคลใดหรือผู้แทนของวัด ผู้แทนชุมชน ผู้แทนสถานที่ราชการ ผู้แทนสถานศึกษา หรือผู้แทนหรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้รับคำร้องขอที่ดินนี้ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิจการท้องที่ (ร่างมาตรา ๑๓/๗ วรรคหนึ่ง) คำร้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิจการท้องที่ส่งต่อไปยังคณะกรรมการส่วนจังหวัดโดยไม่ชักช้า (ร่างมาตรา ๑๓/๗ วรรคสอง)

(๘) กำหนดให้มีคณะกรรมการส่วนจังหวัดได้รับคำร้องตามมาตรา ๑๓/๗ แล้ว ให้พิจารณาสอบสวนตามคำร้องนั้นให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๓/๘)

(๙) กำหนดให้มีคณะกรรมการได้รับความเห็นจากคณะกรรมการส่วนจังหวัดแล้ว ให้พิจารณาและมีมติให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน หากคณะกรรมการเห็นว่าผู้ร้องมีสิทธิหรือได้

ใช้ประโยชน์ในที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยยุ่งก่อนวันที่กฎหมายระบุกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ และมีเหตุสมควรเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาตินั้น ให้คณะกรรมการมีมติเพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน และให้เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อออกเป็นกฎหมาย และเฉพาะกรณีที่มีการเพิกถอนบางส่วนให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เพิกถอนนั้นแนบท้ายกฎหมายด้วย (ร่างมาตรา ๑๗/๕ วรรคหนึ่ง) หากคณะกรรมการมีมติไม่ให้เพิกถอนพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติตามคำร้องไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้ร้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการ และให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๑๗/๕ วรรคสอง) คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๑๗/๕ วรรคสาม)

(๑๐) กำหนดให้ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะกรรมการส่วนจังหวัดเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๑๗/๑๐)

(๑๑) กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ใดไม่นำให้ข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการส่วนจังหวัดเรียกหรือสั่งตามมาตรา ๑๗/๖ (๑) หรือผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่คณะกรรมการส่วนจังหวัดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗/๖ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๕)